

nominativ

školske novine Srednje škole Stolac

Novinarski klub Srednje škole Stolac Decembar/Prosinac 2013. Školska godina 2013./14.

LET'S DO IT million sadnica za 1 dan

Reportaža

**Dolazak
norvežana
u naš grad**

**Predsta-
vljamo**

**Asocijacija
srednjo-
školaca**

Music Break

**DUB
STEP**

RIJEČ UREDNIKA

Drage kolege iz školskih klupa, profesori, dragi sugrađani!

Pred vama je prvi broj Nominativa u školskoj 2013/2014. godini. Nastojali smo da na stranicama naših novina svatko pronađe nešto za sebe i nastojali smo prenijeti vam naš trud, rad i želju da vas upoznamo sa svime što se događa u našoj okolini.

I ove godine nastavljamo s dobro poznatim rubrikama: zanimljivosti i vicevi, likovna umjetnost, filmovi i muzika. Moći ćete pročitati o tome kako su norveški učenici iz Lillehammera posjetili naš grad u listopadu ove godine u sklopu razmjene učenika, a i saznati nešto o belgijanki imena Mezia Nuyts koja je također, kao učenik na razmjeni, dijelila sa četvrtim razredom gimnazije prve smjene školsku klupu puna tri mjeseca.

Podijelit ćemo sa vama svoje iskustvo gdje smo se upoznali sa Sundance ekipom i američkim redateljima Peraltom, Cooperom i Musom. Također dio naše ekipe koji je aktivan i u Asocijaciji srednjoškolaca želi vam pobliže objasniti svoj projekt, te vas poziva da im se i vi pridružite. Stolac se također odazvao i ovaj put na Let's do it organizaciju, jer kako bi Martin Luther King rekao: "I have a dream." A što imamo od snova ako se nećemo potruditi i učiniti nešto i za sebe i za svoj grad i svoje sugrađane.

Kao i uvijek i ovaj put smo vam pripremili prijedlog za knjigu. Sara Gruen i njena knjiga "Voda za slonove" idealna je za ove zimske dane. To je fantastična priča o ljubavi koja krši sva pravila. Ako ipak ne volite ljubavne romane onda sigurno volite putovanje. Pročitajte nešto o predivnim gradovima Europe. Toliko od nas.

A sada se idemo pripremati za naše putovanje u Englesku, točnije projekt "Mladi u akciji" sponzoriran od strane Europske unije i NDC-a Mostar.

Želimo vam puno snijega i sretne praznike!

Redakcijski tim Nominativa

Sadržaj:

2. Riječ urednika / Impressum
3. REPORTAŽA: "The Bones Brigade"
- 4.-5. REPORTAŽA: LET'S DO IT - milion sadnica za 1 dan
- 6.-7. PREDSTAVLJAMO: Asocijacija srednjoškolaca
8. REPORTAŽA: Dolazak norvežana u naš grad
9. PREDSTAVLJAMO: Iz pera jedne belgijske učenice
- 10.-11. PREDSTAVLJAMO: Intervju: Almin Kaplan
- 12.-13. SLAVNI: Martin Luther King
- 14.-15. ZANIMLJIVOSTI: Najpoznatiji brendovi
- 16.-17. ZANIMLJIVOSTI: Najljepši gradovi svijeta
18. MUSIC BREAK: DUBSTEP
19. PREPORUČUJEMO: Pogledajte najnovije filmske hitove
20. PREPORUČUJEMO: "Voda za slonove"
21. CRTEŽI: Ramo Đono
- 22.-23. HUMOR
24. JESTE LI ZNALI?

Impressum:

Izdavač: Novinarski klub Srednje škole Stolac **Adresa:** Kneza Domagoja bb, 88360 Stolac **Kontakt:** info@nominativ.ba
Redakcija: Arna Bešo, Marko Goluža, Ahmet Buzaljko, Ammar Turković, Ivana Papac, Ivana Matić, Ajla Repeša, Berina Amidžić, Monika Matić, Emina Čustović, Haris Čekro, Muhamed Tucaković
Fotografija: Arhiva NOMINATIVA **Lektori:** Ivo Raguž i Jasminka Pitić
Dizajn: kreativni tim NOMINATIVA **Print:** "Raster" Mostar **Tiraž:** 500 primjeraka

Piše: **Ivana Matić**

"The Bones Brigade" (Film Forward 2013/Sundance Institute)

Dana 23. kolovoza mi, vesela djeca iz NDC-a na čelu sa Vernesom Voloderom i (tetom) Editom smo se uputili u Mostar kako bi pogledali film „Bones Brigade: An Autobiography“ , a kasnije i malo popričali sa redateljem Stacyjem Peraltom ...

Film "Bones Brigade" otkriva priču o poznatom skateboarding timu „Bones Brigade“ koji je bio dio tvrtke koju su 1978. osnovali Stacey Peralta i George Powell. 1980-ih tvrtka je bila na vrhuncu, jer je skateboarding tada počeo sazrijevati kao sport.

Film je zaista jedna nadahnjujuća priča; šest skateboardera priča svoju priču (Lance Mountain, Mike McGill, Tony Hawk, Tommy Guerrero, Steve Calballero i Rodney Mullen), prisjećajući se vremena dok su bili na vrhuncu slave, a bili su samo dječaci koji rade ono što vole, i najvažnije, zabavljaju se.

Nakon pogledanog filma, produžili smo do Američkog kutka u Mostaru, da bi razgovarali sa direktorom još jednog filma iz programa "Film Forwarda", Musom Syedom, o njegovom filmu "Valley of Saints"; dirljiva drama koja struže ispod površine i istražuje odnose između dvaju najboljih prijatelja iz Kashmira, i jedne američke djevojke, koja proučava zagađenje jezera Dal u Kashmiru.

Film nam također daje i manju predodžbu o stanju i problemima u Kashmiru, zbog čega ga glavni likovi žele napustiti.

Sa nama je također bio prisutan i John Cooper, redatelj Sundance filmskog festivala. Bilo nam je jako drago što smo uspjeli i Musi, a i Johnu prikazati i neke kratke filmove na kojima smo i mi radili; mislim da je dobar znak kada vaš film pohvali čak i redatelj Sundance filmskog festivala :)

Bilo je jako zanimljivo razgovarati s njima dvojicom; tema nam nije nedostajalo (uvijek postoje problemi o kojima se želite izjadati nekome), tako da smo porazgovarali o Musinom filmu, a i općoj situaciji u svijetu, bili smo dosta znatiželjni zašto je odabrao Bosnu i Hercegovinu kao jednu od zemalja u kojoj će prikazati svoj film; na što je on odgovorio da je bio jako zainteresiran za dolazak ovamo, jer su problemi, i na ekonomskom polju, pa tako i u etničkom smislu, dosta slični u njegovom rodnom kraju Kashmiru.

Bio je to jedan dosta inspirirajući dan, savjeti koje smo dobili od Muse i John su bili većinom da ne odustajemo od onoga što želimo, moramo biti pozitivniji (i manje pušiti haha), jer stvari će biti bolje (gore od ovoga ne može)!

Piše: Marko Goluža

LET'S DO IT - milion sadnica za 1 dan

**Naša općina bit će onakva kakvom je mi učinimo! Budi dio rješenja!
Budi dio tima koji našu općinu čini boljim mjestom za život ...**

EkoTUR Stolac kao lokalna partnerska organizacija na području općine Stolac koordinirala je akciju "Let's do it - milion sadnica za 1 dan", koja se realizirala u Bosni i Hercegovini dana 24.10.2013. s početkom u 10:00 sati.

Područje sadnje od centrale prema brani uz rijeku Bregavu, odabrano je sa željom da se sanira narušeni prirodni ambijent područja kroz koji protiče naša krasotica, rijeka Bregava!

Zasađene su sadnice:

1. Divlji kesten (*Aesculus hippocastanum*) - 25 komada;
2. Orah (*Juglans regia*) - 25 komada;
3. Javor (*Acer pseudoplatanus*) - 50 komada;
4. Šećerni javor (*Acer saccharinum*) - 50 komada;
5. Poljski jasen (*Fraxinus excelsior*) - 50 komada;
6. Mimoza - 2 komada;
7. Šipak/Nar (*Punica granatum*) - 18 komada;
8. Smokva - (*Ficus carica*) - 8 komada.

Realizaciju akcije su podržali:

- Šume Hercegovačko-Neretvanske d.o.o;
- Općina Stolac i Komunalno preduzeće Stolac;
- Srednja škola Stolac;
- OŽRK "ISKRA"- Laboratorij VeleLAB;

Iz srednje škole Stolac sudjelovalo je 67 volontera, a njima su se pridružili i ostali volonteri iz grada Stoca.

Pišu: Ammar Turković i Emina Čustović

Asocijacija srednjoškolaca

Asocijacija srednjoškolaca u Bosni i Hercegovini (ASuBiH) osnovana je 4.11.2007. godine na inicijativu njemačke fondacije "Schüler Helfen Leben" (SHL) sa podrškom preko 250 srednjoškolaca iz cijele BiH ...

ASuBiH je nevladina, nestranačka i nepolitička organizacija koja okuplja sve srednjoškolce kao i sva Vijeća učenika srednjih škola u Bosni i Hercegovini.

Naš osnovni cilj je pobošljanje statusa srednjoškolaca u BiH kroz njihova prava i zastupanje njihovih ideja. Kroz svoje projekte Asocijacija srednjoškolaca u Bosni i Hercegovini edukuje, povezuje, informiše srednjoškolce i upoznaje ih sa njihovim pravima.

Zadatak Asocijacije je da omogući svim srednjoškolcima podršku, podsticaj i priliku da ostvare svoje ideje.

ASuBiH je punopravni član Obessu-a, Unije srednjoškolaca evropskih zemalja od 11.10.2009. Članstvom u Obessu srednjoškolcima Bosne i Hercegovine je omogućeno da učestvuju u aktivnostima i saraduju sa srednjoškolcima Evrope.

ASuBiH ostvaruje saradnju sa drugim omladinskim organizacijama u Bosni i Hercegovini i regionu. Jedini donator je SHL koji ujedno obavlja funkciju savjetodavnog tijela.

LOKALNI TIM STOLAC

Lokalni tim ASuBiH-a Stolac je osnovan 24.4.2013. godine na inicijativu sadašnje koordinatorice, i postao je 31. član iste organizacije. Od svog osnivanja pa do danas LT Stolac je odradio je 6 projekata:

1. Dani dječijih radosti (Reci ne nacionalizmu!) - projekat koji je trajao 4 dana, koja su djeca različitih nacionalnosti provela u igri i zabavi;
2. Humanitarna akcija - prodavani su prethodno napravljeni kolači te je zarada donirana u humanitarne svrhe;
3. Večernji program za penzionere - održan u Domu penzionera, koji se sastojao od predstave, te muzičkih izvedbi naših članova;
4. Dan mira - obilježen je prvo minutom šutnje u centru grada, a potom večernjim programom koji se sastojao od predstava, monodrame, te muzičkih izvedbi;

Асоцијација среднјошколца у Босни и Херцеговини
Asocijacija srednjoškolaca u Bosni i Hercegovini

5. Street basket turnir - takmičenje u street basketu održano na lokalnom parkingu. Gdje je pobjednička ekipa dobila novčanu nagradu.

6. Cap project - projekat koji još uvijek traje, a zasniva se na prikupljanju čepova koji će biti poslani u Tursku na reciklažu, a zauzvrat ćemo dobiti jedna invalidska kolica i donirati ih. Potrebno je skupiti 250kg čepova za jedna invalidska kolica.

Stolac je malo mjesto prepuno mladih ambicioznih osoba, koje ovaj mali gradić na Bregavi čine još ljepšim. Kako narod kaže, mladi su ti na kojima svijet ostaje, a tu su izreku potvrdili i srednjoškolci Srednje škole Stolac koji su oformili Lokalni tim Stolac u saradnji sa nevladinom organizacijom ASuBiH (Asocijacija srednjoškolaca u Bosni i Hercegovini).

Glavni zadatak Lokalnog tima Stolac jeste zaštita prava srednjoškolaca. Rad ovog tima se temelji na brojnim projektima koji su se koristili u različite svrhe. Iza nas se nalazi 5 uspješnih projekata do sada.

Prvi projekt našeg tima je bio Dan dječijih radosti, na ovom projektu su učestvovali učenici osnovnih škola. Projekat je trajao 4 dana, a u njemu je učestvovalo 130 osnovnoškolaca. Drugi projekat je bila realizacija programa za penzionere u sklopu kojeg je bila i predstava u izvedbi članova ovog tima.

Kao treći projekat se realizovalo obilježavanje međunarodnog Dana mira. Pored toga, tu su bila i dva projekta humanitarnog karaktera od kojih je jedan bio za djecu Srebrenice gdje su djevojke našeg tima same pravile kolače i prodavale ih sa muškim kolegama, a drugi projekat je bio za učenika Srednje škole Stolac gdje je odigrana humanitarna utakmica u kojoj je sudjelovao ŽRK Iskra Stolac. Naš kolega Haris, ovim putem, se zahvaljuje za sav trud koji je utrošen za njega.

Haris: Hvala svima koji su mi pomogli. Bilo je sjajno to što su uradili za mene. Ovim putem se zahvaljujem svim rukometašicama, trenerima, članovima ASuBiH-a, mojim školskim kolegama i svima koji su na bilo koji način učestvovali.

Peti projekat je bio Street Basket u kojem je učestvovao veći broj srednjoškolaca, ali i sugrađana. Danas LT Stolac broji više od 70 članova iz obje smjene Srednje škole Stolac sa koordinatoricom Aminom Hamzic na čelu ovog tima.

Lokalni tim Stolac će nastaviti marljivo da radi i realizuje svoje projekte nastojeći ih prenijeti svojim mladim kolegama koji dolaze generacijama poslije njih. Članovi tima su bili oduševljeni idejom stvaranja ove zajednice u gradu Stocu. Napokon su rad i trud mladih srednjoškolaca izašli na vidjelo.

Od ostvarenja tima naš školski život se promijenio. Danas nam pomaže da se naši srednjoškolski dani ne svode samo na učenje, već i na realizaciju naših ideja. ASuBiH je organizacija koja čuje glas srednjoškolaca i njihovu budućnost čini boljom.

Piše: **Berina Amidžić**

Dolazak norvežana u naš grad

Sredinom oktobra ove godine Srednja škola Stolac ugostila je učenike iz srednje škole iz Lillehammera. Domaćini su ugostili učenike u svoje domove od 10 – 15. oktobra. U projektu, kao i uvijek, učestvovalo je 14 učenika ...

U ponedjeljak (14-og oktobra) smo obišli Stolac. Prva destinacija za razgledanje bila je Stari grad, gdje smo poslušali predavanje o tekućoj obnovi Starog grada, o značenju ove dragocjenosti za Stolac, kao i o samoj historiji i periodu nastanka.

Nakon toga zaputili smo se na Daorson, gdje su naše drage kolege ostale potpuno zavidljene, pa su iskoristili te trenutke da sve zabilježe svojim fotoaparatom. Zadnja destinacija našeg obilaska bila je nekropola stećaka na Radimlji, gdje smo već iscrpljeni saslušali predavanje vodiča o važnosti očuvanja ovog nacionalnog blaga. U večernjim satima bilo je organizovano druženje učenika iz Norveške i učenika domaćina zajedno sa roditeljima, predstavnicima NDC Mostar kao i profesorima i upravom škole.

U četvrtak (10-og oktobra), nakon upućene dobrodošlice i obilaska Srednje škole Stolac, započelo je naše druženje.

U petak (11-og oktobra) nakon obilaska škole smo otišli posjetiti sajam mediteranskih plodova, a nakon toga u poslijepodnevnom satima smo posjetili Makovu hižu, te smo druženje nastavili kroz sportske aktivnosti i slobodnoj večeri u gradu.

U subotu (12-og oktobra) bio je organizovan izlet u općinu Ravno gdje smo išli vidjeti pećinu Vjetrenicu, te manastir u Zavali. Unutrašnjost Vjetrenice je posebno oduševila norvežane. Nakon toga posjetili smo Trebinje i razgledali njegove znamenitosti, a posebnu pažnju nam je privukao Perovića most, izgrađen u 16. vijeku.

U utorak ujutro (15-og oktobra) učenici iz Norveške su napustili naš grad, te se uputili prema Sarajevu, gdje su proveli nekoliko dana.

Svi smo se složili kako je ovo bilo veoma lijepo i ugodno druženje, kao i iskustvo, pa nam je bilo teško rastati se. Nadamo se da će se projekat razmjene učenika nastaviti sa novim generacijama.

Piše: **Mezia Nuyts**

Iz pera jedne belgijske učenice

Dopustite da vam se predstavim. Ja sam Mezia Nuyts, učenica na razmjeni iz Belgije, tačnije pokrajine Antwerp. Prije dva mjeseca stigla sam u vašu školu, ali nažalost mom ostanku bliži se kraj. Odlazim za mjesec dana. Ovdje sam smještena u jednu obitelj i oni su se pokazali kao divni domaćini ...

Ovdje sam ispred organizacije za razmjenu učenika AFS. Ova organizacija rasprostranjena je po cijelom svijetu. Sa mnom je došlo još sedam drugih učenika. Dvoje italijana, djevojka i dečko, jedan dečko iz Meksika, dečko iz Turske, djevojka iz Njemačke i još jedna djevojka iz Belgije. Međutim svi oni su u Bosni, tako da sam jedino ja ovdje, u Hercegovini. Ali meni to uopće ne smeta!

Odabrala sam da idem u Bosnu i Hercegovinu jer sam željela upoznati drugačiju kulturu, i nisam bazirala svoju posjetu na poznavanju jezika. Kultura jedne zemlje mi je najvažnija i zaista nisam požalila! Primjerice, prije nego sam došla ovdje nisam znala uopće kako izgleda svinja. Mislila sam da je uvijek mala, slatka i ružičasta. Ali bojim se da to nije tako...

Sada o mojoj školi. Moj Bože, kako je vaš sistem školovanja čudan. Želite znati kakav je život u belgijskim školama? Reći ću vam!

Prije ove moje avanture pohađala sam katoličku školu. To je velika škola sa više od 1400 učenika. Na moju sreću nismo svi u istom razredu. U mom razredu je petnaest učenika. Moji predmeti izučavanja su ekonomija i suvremeni jezici. Tako da su moji glavni predmeti: ekonomija (četiri sata tjedno), njemački jezik (tri sata tjedno), francuski jezik (četiri sata tjedno), engleski jezik (tri sata tjedno) te španjolski i talijanski jezik (dva sata tjedno).

U Belgiji je obavezno školovanje do osamnaeste godine starosti. Imamo šest godina osnovne škole i poslije toga šest godina srednje škole. Imamo tri razine srednjoškolskog obrazovanja. Najveće obrazovanje je nešto poput vaše Gimnazije. Međutim, mi moramo izabrati između različitih smjerova, poput latinskog jezika, znanosti i ekonomije. Kada odaberemo jedno od ovih ponuđenih, to trebamo kombinirati bilo sa matematikom ili suvremenim jezicima. Nakon šest godina općeg obrazovanja poput ovog, od učenika se očekuje da pohađaju fakultete ili neki drugi vid daljnjeg obrazovanja. Ali, možete odabrati neku tehničku ili usmjerenu srednju školu. Ta vrsta obrazovanja vas usmjerava za budući posao.

Ja trenutno pohađam šesti, posljednji razred. To znači da su sada profesori manje strogi i imamo više slobode. Još jedna razlika između nas i manjih razreda je ta što mi nemamo ispite prije Uskrsa, ali imamo ih prije Božića i malo prije ljetnog raspusta.

Ali srećom, mi se možemo odmarati kroz aktivnosti poslije škole. Učenici koji vole sport mogu se učlaniti u nogometni tim, a učenici zainteresirani za glazbu mogu svirati u bendu. Ako volite kazalište možete uživati zajedno sa ostalim zaljubljenicima u teatar. Postoji mnogo stvari na raspolaganju za svakoga da nađe raditi ono što voli!

Ovdje kod vas pohađam četvrti razred Gimnazije zajedno sa djevojkom u čijoj obitelji živim. Možete već pretpostaviti da su škole ovdje u Bosni i Hercegovini dosta različite od onih u Belgiji.

Primjerice vi imate toliko slobode! Možete izaći iz škole kad god želite. Moja škola u Belgiji je okružena zidom i kapija se zaključava tijekom trajanja nastave, tako da smo mi primorani biti u školi od osam ujutro do četiri poslijepodne. Jako će mi nedostajati ova vaša sloboda! Profesori u Belgiji su dosta ozbiljniji i stroži. A razina obrazovanja je skoro ista. Međutim, mi imamo više zadaće poslije škole. Budući da pohađamo Gimnaziju, moramo svaki dan učiti sat do dva sata. Ako ne, imat ćemo problema sa diplomom.

Tako da pretpostavljam da razumijete zašto više volim vašu školu!

Zaista će mi sve ovo nedostajati! Naravno bit će mi drago vidjeti moje prijatelje i obitelj u Belgiji, ali da budem iskreno ne nedostaju mi baš toliko. Super se provodim ovdje sa novim prijateljima i novom obitelji! Ukratko, izvrsno se zabavljam!

Razgovarala: Ajla Repeša

Intervju: Almin Kaplan

U ovom broju Nominativa upoznat ćemo se sa još jednim mladim talentom iz Stoca, a to je naš dvadesetosmogodišnji pjesnik Almin Kaplan koji iza sebe ima već dvije objavljene zbirke pjesama "Biberove kćeri" i "Čekajući koncert roga". U ovom intervju-u nam je otkrio neke informacije o sebi ...

Nominativ: S obzirom da je to što radiš vrlo zanimljivo i rijetko, šta te potaklo da pišeš pjesme?

Ne mislim da je pisanje poezije danas rijetkost. Možda je to slučaj bio nekada, ali danas nije. Danas mnogi pišu i mnogi također to što pišu i objavljuju – mi živimo u svijetu gdje svi imaju internet i gdje svi imaju kakvu takvu mogućnost objaviti nešto.

A šta me je potaklo da pišem i nisam baš siguran. Nemoguće je izdvojiti, odnosno detektirati okidač za takvo što. Sve je, pa i to, jako kompleksno, odnosno, zavisi od bezbroj faktora koji su se u datom momentu posložili i mene doveli u situaciju da uzmem olovku i napišem prvu pjesmu.

Jedino što bih sa sigurnošću mogao dovesti u vezu sa pisanjem jeste čitanje. Kada gledate dobru utakmicu, poželite igrati nogomet. Tako je i sa knjigama – dobri pisci vas jednostavno pokrenu.

Nominativ: Da li imaš nekog pjesnika kao svoj uzor?

Vjerovatno imam. Međutim, govoriti o tome mi jako teško pada. Mnogo je pjesnika koji odgovaraju mojem raspoloženju, odnosno pjesnika koji me pokreću, koji mi pomažu da uhvatim pokoji stih i za svoju ruku. Ne volim ih nabrajati jer mi je to nekako nepristojno, ali evo mogu reći da trenutno čitam Marka Vešovića.

Nominativ: Kada si prvi put otkrio svoj talent za pisanje pjesama?

Nisam nikada o tome razmišljao. Ne znam uopšte što je to talenat i koliko je on presudan za bavljenje bilo kakvim poslom, pa i pisanjem. Nisam, koliko se sjećam, imao takvih otkrovenja. Kao i svako drugi, imaš određene sklonosti i tu ti se ništa ne čini čudnim ili posebnim. To si ti.

Nominativ: Koliko godina se bavis pisanjem pjesama?

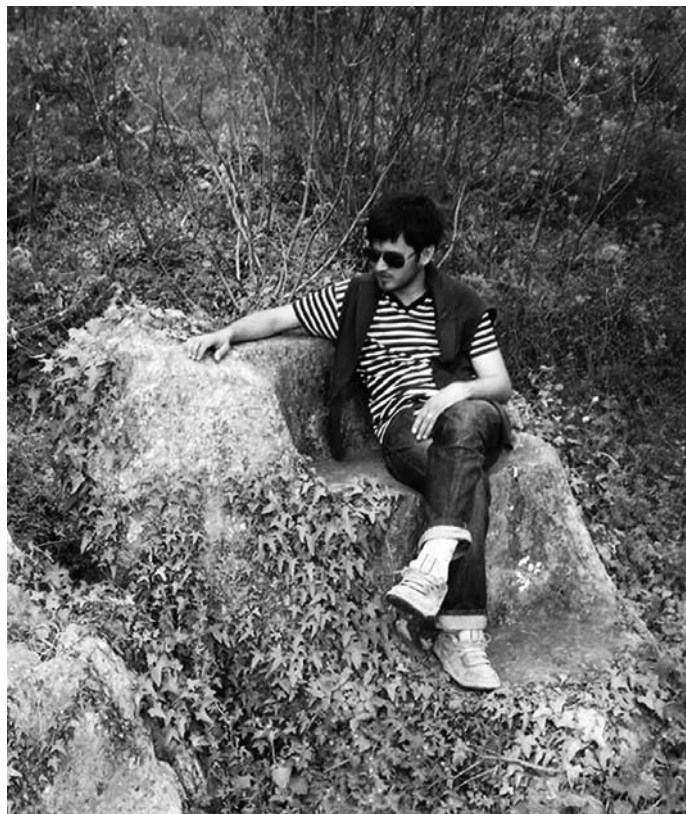
Mislim da je prošlo nekih trinaest ili četrnaest godina otkako sam počeo pisati. Slabo pamtim brojeve pa se jako loše snalazim u vremenu.

Nominativ: Koliko imaš svojih pjesama?

Hm. Objavio sam dvije zbirke poezije, a bit ću sretan ako imam bar jednu pjesmu. Ne piše se kako bi se napisalo što više, već kako bi se napisalo što bolje. Ako je čovjek objavio dosta knjiga, to ne mora da znači da je i pisac. Mnogi veliki pjesnici su za života objavili tek po nekoliko pjesme. U životu je dovoljno pročitati, ili već čuti, i jednu dobru pjesmu. A kamoli je napisati.

Nominativ: Koja ti je najdraža autorska pjesma?

Nisam o tome razmišljao.

Nominativ: Da li te tvoja okolina sputava ili podržava u tome sto radiš?

I jedno i drugo. Sve zavisi kako se ti naspram te okoline postaviš. Ona ti ne smije nikada postavljati kriterije, tj. ti nesmiješ djelovati kako bi njoj udovoljio. Jako je bitno oteći se pritisku koji ona na tebe stalno čini. Hoću reći da je neke stvari potrebno prevazići. I to je mukotrpan posao. Sva ta pozitivna ili negativna iskustava koja imaš sa okolinom su nešto što će te u svakom slučaju odrediti. Ustvari, trebaš se postaviti tako da te okolina motiviše, odnosno ne smiješ joj dozvoliti da te sputava.

Nominativ: Da li u budućnosti planiraš objaviti još koju zbirku pjesama?

Planiram do proljeća objaviti knjigu poezije. Radi se o nečemu sasvim drugačijem od ovoga što sam do sada objavljivao. Pored toga, radim i na knjizi proze, tačnije na knjizi kratkih priča.

Nominativ: Da li imaš neko lijepo iskustvo vezano za to što radiš, možda neku lijepu sugestiju koja te ohrabrila?

Pa lijepo je kada ti neko ko je pročitao tvoju pjesmu, ili već knjigu, kaže kako je u tome uživao, i to je dobra sugestija.

Ali ono što se treba desiti piscu, odnosno ono što je poželjno da mu se desi, jeste da krene u utrku sa samim sobom. On je taj koji treba da bude nezadovoljan napisanim, a ne okolina.

A to što se dešava unutar tebe, jeste najvrijednije iskustvo koje ti pisanje može priuštiti. To da se takmičiš sa samim sobom.

Nominativ: Koji su tvoji osnovni motivi za pisanje?

Ne znam koji su moji osnovni motivi, čak ne znam ni da li još uvijek imam motive koje bih mogao svesti pod „osnovne“. Možda za takvim čim još uvijek tragam.

Možda je moj motiv pjesma kao pjesma. Ne znam.

Za kraj, šta bi poručio mladima koji posjeduju sličan talenat kao i ti?

I ljudima koji imaju sklonost ka pisanju, kao i onima koji takvo što ne posjeduju, preporučujem da čitaju. Od svega je najvažnije čitati.

Žao mi je što mladi ljudi književnost doživljavaju kao nešto „dosadno“ i što im se ne pruža prilika da u književnosti uživaju – jer, to i jeste jedna od njenih zadaća. Književnost je mnogo više od onoga „cool“.

Piše: **Monika Matić**

Martin Luther King

Martin Luther King je vjerojatno najpoznatija osoba koja je povezana sa pokretom borbe za građanska prava afroamerikanaca kako u SAD-u tako i u cijelome svijetu. King je bio aktivan od početka bojkota Montgomery autobusnog kolodvora koji je obilježio početak svih ustanaka i prosvjeda ...

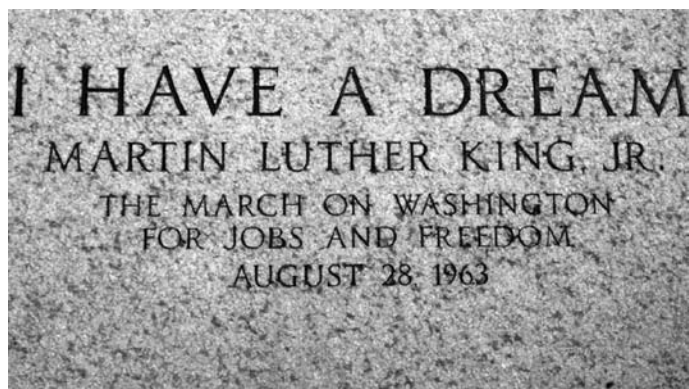

Njegov rad je započeo 1955 i neprekidno se nastavljao sve do njegova ubojstva u travnju 1968. godine. Za mnoge Martin Luther King je utjelovio bit borbe za građanska prava svih kampanja koje su u to vrijeme željele uspjeti. On je zaslužan za to što se pokret proširio i postao poznat diljem cijeloga svijeta. Martin Luther King je rođen u Atlanti, Savezna država Georgia, 15. siječnja 1929.

Crkva i kršćanstvo u global su predstavljale i obilježavale veliki dio njegovoga života, što svjedoči i činjenica da je kao i njegov otac i djed bio baptistički svećenik. Oni su i sami bili uključeni u pokret za borbu za građanska prava crnačke populacije u Americi. Prema standardima tog vremena, King je došao iz prilično dobre obitelji pa je i sam kao takav imao dobru podlogu za naobrazbu još od malih nogu i završivši srednju školu 1948. nije bio siguran čime se u životu želi baviti.

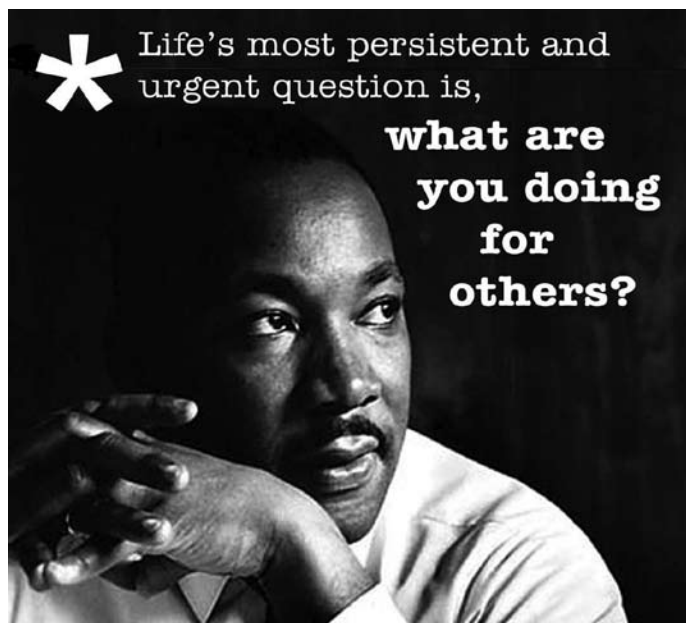
Želio je postati liječnikom ili odvjetnikom, ali je naposljetku ipak izabrao da će svoj život i svoje zanimanje posvetiti Bogu i Baptističkoj crkvi. Studirao je na Teološkom fakultetu Crozer u Pennsylvaniji. Tada je po prvi puta naučio o nenasilnim metodama obrane protiv rasizma, i to od strane velikoga političara, svećenika i borca za ljudska prava Mahatma Gandhia, koje su koristili u obrani protiv Britanaca u Indiji. Počeo je vjerovati da bi takve metode mogle biti stup pronicanja njegove borbe protiv rasizma, i u konačnici borbe za građanska prava afroamerikanaca.

Nakon diplomiranja na Sveučilištu Crozer, King se oženio sa Coretta Scott. Nedugo nakon toga postaje baptistički pastor Baptističke crkve smještene na Dexter Avenue u Montgomeryju u Alabami. U vrijeme početka bojkota autobusnog kolodvora u Montgomeryju on je došao na čelu već spomenute crkve.

Imenovan je za predsjednika Udruge Montgomery koja se formirala još u vrijeme ustanka, a on postaje istaknuti vođa ustanka.

U to vrijeme čak su bojkotirali i bunili se i sami crnci koji su u to vrijeme čak i bili zaposleni u Montgomery kompaniji. Taj ustanak je uzeo toliko maha i takvom se silom proširio da su američke vlasti morale poduzeti nešto kako bi to spriječile, pa su samim time i dale uhititi samoga Kinga i kao izliku su uzeli zakon o tzv. zabranjenim uvredama čije je korištenje bilo stogo zabranjeno na javnim mjestima i okupljalištima no vjeruje se da taj zakon i nije u potpunosti u suglasnosti sa američkim ustavom.

Kažnjen je sa 500 dolara troškova. 1956 godine anti pristaše su zajedno sa članovima MUPA zapalili Kingovu kuću koja je izgorjela do temelja. Bez obzira na sve naposljetku se ipak Montgomery ustanak morao priznati kao i potvrditi sve ono što su njime u stvari željeli postići.

Njegov govor ujediniti će crnce i započeti pokret za građanska prava američkih crnaca. Od tada pa nadalje rasisti će ga obasipati uvredljivim i prijetećim pismima, redat će se anonimni telefonski pozivi. U svom bijesu rasisti će spaliti crkvu na aveniji Dexter.

Istovremeno policija će više puta bezrazložno pritvarati Martina. U siječnju 1957 osnovana je Konferencija južnjačkog kršćanskog vodstva (SCLC), a Martin Luther Junior proglašen je predsjednikom. Godinu dana kasnije (1958.) u New Yorku na promociji svoje knjige Korak prema slobodi jedna duševno oboljela srednjovječna crnkinja zarila mu je nož za otvaranje pisama u grudi. Iste godine podnosi ostavku u Baptističkoj crkvi avenije Dexter te s obitelji seli u Atlantu gdje je postao supastor, zajedno s ocem, u Eben-Haezerovoj baptističkoj crkvi. King je obišao zemlju držeći govore i pozivajući sve više i više ljudi da se uključe u pokret za građanska prava. King je također istaknuo kako i crnci imaju jačinu ekonomske zajednice – što je dokazano u slučaju Montgomery. Također je pronicao i borbu prava crnaca da mogu izaći na izbore.

To je dokazao i Maršem u Washington 1963. kada je izrekao svoj govor naslovljen "I have a dream" Slušalo ga je 250.000 ljudi. Genijalni govornik, protivio se između ostaloga i ratu u Vijetnamu. Osim toga, u svojoj knjizi iz 1964., "Zašto ne možemo čekati", King objašnjava svoju ideju o davanju 50 milijardi dolara kroz 10 godina najugroženijim dijelovima crnačke zajednice. Jedan je od najmlađih dobitnika Nobelove nagrade za mir propovijedao je nenasilno nepokoravanje i građanski neposluš. Tijekom marševa koje je organizirao gađali su ga vrijeđali, i mrzili, ali on je ustrajao. Dana 4. travnja 1967. godine, točno godinu dana prije atentata kojim je ušutkan, održao je govor u New York Cityu gdje je napao politiku SAD-a u Vijetnamu, rekavši da su amerikanci pobili oko milijun vijetnamaca, većinom djece. To je drugi njegov govor po kojem ga pamte, a treći je onaj koji je održao dan prije smrti. Okupljenim ljudima je u govoru pod naslovom "Bio sam na vrhu planine" objasnio da mu je Bog pokazao Obećanu zemlju, te da iako on možda u nju neće doći, da crnci kao narod hoće. Rekao je da mu je sad najvažniji cilj ispuniti Božju volju. Sretan sam i ne bojim se nikoga jer sam vidio slavu i dolazak Gospodina." - rekao je Martin. Nedugo nakon toga je ubijen. Ubijen je hicem iz snajpera na balkonu hotelske sobe u Memphisu u saveznoj državi Tennessee. Ubijen je sa 39 godina.

Piše: Arna Bešo

Najpoznatiji brendovi

Converse – All Star, Vans, Dr. Martens, Timberland...

Svako od nas je čuo za jedan od ovih najpopularnijih brendova, i vjerujem, većina ima bar jedan u svojoj kolekciji tenisica i cipela ...

DR. MARTENS

Dr. Martens je kompanija koja proizvodi svjetsku popularnu obuću, zvane martinke, martinsice...

Za proizvodnju ovih cipela možemo zahvaliti njemačkom liječniku pod imenom Klaus Martens. Klaus, tokom dopusta iz vojske godine 1945. je na skijanju iščašio zglob. Zbog ozljede, njegove standardne vojničke čizme mu nisu nimalo bile udobne, te im je omekšao kožu, a u potplate napuhao zrak.

1945. godine zajedno je sa Herbetom Funckom započeo njihovu proizvodnju u Seeshauptu, koja se kasnije proširila na mnoge države. Ubrzo su postale popularne među radnicima, policajcima, poštarima. Međutim, ovaj brend svoj procvat doživljava krajem 80-tih, koji su popularizirali mnogi muzički sastavi poput Nirvane, Depeche Modea, RHCP i drugih. Prvi put na Balkanu se pojavljuju početkom 90-tih u nekadašnjem popularnom zagrebačkom dućanu „Super stuff.“

CONVERSE – ALL STAR (CHUCK TAYLOR)

Converse – All Star, na našim područjima poznate kao starke su popularne tenisice koje proizvodi tvrtka Converse. Po prvi put su proizvedene 1917. godine, te su prvobitno bile namijenjene košarkašima. Starke je prvi put populizirao košarkaš Chuck Taylor, a 1923. godine su nazvane po njemu, te je tako postao prvi košarkaš koji je svojim imenom „zaštito“ neku modnu marku. Starke su postale poznate nakon Drugog svjetskog rata, te su se počele proizvoditi u raznim varijantama. Ubrzo su postale simbol tinejdžera, zbog sastava Ramones, Nirvana, Green Day... Postale su neizostavnim dijelom punk-rock kulture.

Za pet generacija, Converse brend je bio na stopalima onih koji su bili dovoljno hrabri da prate svoj put, individualci koji nam pokazuju koliko su stvarni životni domeni i inspirišu nas da ostvarimo svoje lične snove.

VANS

Vans je američki brend osnovan 1966. godine. Od svog nastanka postajao je sve popularniji među mladima koji su također, kao i kod Conversica inspirisali nas da ostvarimo svoj lični stav i kroz outfit. On važi za izvorni mladalački look okrenut muzici i sportu, a najpoznatiji je među skejtborderima. Od svog nastanka, Vans podržava i promoviše zdrav i sportski način života. Posljednjih se godina posvetio otvaranjem skateboarding parkova širom USA.

Brand je prepoznatljiv po originalnim i interesantnim modelima sa otkačenim kombinacijama boja koje su namjenjene urbanoj populaciji. Vansice imaju svoj fazon i kao što je spomenu, predstavlja lični stav svakog ko ih nosi.

TIMBERLAND

Američki proizvod na otvorenom naglasku na obući. Veličanstvena priroda oduvijek je osnovni dio Timberlandogov DNK-a. Ove sezone se vraća svojim korijenima i naslijeđu.

Ovakav se trend očitava linijom odjeće i obuće inspirisane avanturističkim stilom života kao i „stylingom“ surove prirode. Kao i uvijek, upotrebljeni su najkvalitetniji materijali i tehnologije. Godine 2007. je imenovan za 78. najboljeg poslodavca u USA. Timberland je obuća predana osobama koji imaju otvoreni i casual stajl. :)

Piše: **Ivana Papac**

Najljepši gradovi svijeta

Upoznajte iz prve ruke četiri najljepša grada u Evropi ali slobodno možemo reći na svijetu i nećemo nimalo pogriješiti ...

Na listi najljepših gradova svijeta prvo mjesto zasluženno pripada gradu romantike, svjetla, mode i kulture.

“Pariz je zapravo Francuska. Francuska je samo periferija Pariza.”

Otkud zapravo početi? Možda najbolje u caféu s croissantom i neizostavnim cappuccinom. A zatim šetnjom uz obale rijeke Seine s čije se lijeve strane nalazi Tour Eiffel (1889.) koji je ime dobio po svom dizajneru, inženjeru Alexandreu Gustavu Eiffelu. Uz njega, jedan od najpoznatijih simbola Pariza predstavlja Notre Dame. Legenda kaže da je biskup imao viziju o najljepšoj gradskoj katedrali te ju je nacrtao u blatu pokraj budućeg gradilišta. Što je zamišljeno to je i ostvareno a svoju popularnost je najviše stekla romanom ‘Zvonar crkve Notre Dame’. Jedan od najvećih muzeja svijeta Louvre također se nalazi u Parizu, a u njemu se ‘čuva’ i vjerojatno najkontroveznija slika današnjice, Mona Lisa. Muzej Invalides mjesto je gdje su pokopani mnogi francuski vojskovođe, uključujući Napoleona, dok su u Panthéon-u pokopane mnoge poznate francuske ličnosti.

Također, nedaleko od Pariza nalazi se rezidencija francuskih kraljeva napravljena za vrijeme Luja XII, Château de Versailles (Dvorac Versailles). Pariz je poznat i kao sjedište College de Sorbonne, prestižnog sveučilišta koje se, uz brojne druge znanstvene institucije, nalazi u Quartier latin (Latinskoj četvrti). U neposrednoj blizini je i Pigalle, mjesto koje najviše obilježavaju brojni cabareti.

To je samo jedan dio zabave koju pruža ovaj grad ljubavi i ljepote. Sigurni smo i da bi vam se svidjela francuska kuhinja, a posebice njihovi sirevi i vina. Au revoir.

Grad s najstarijom podzemnom željeznicom na svijetu, drugom crkvom po veličini te s više od 11.000 restauranata i kafića. Da, to je London, jedna od najvećih svjetskih metropola!

Kao i svaki veliki grad, London je za početak najlakše upoznati ako sjednete na neki od specijaliziranih crvenih busova ili jednostavno možete ići podzemnom željeznicom (Tube). Ono što London čini prepoznatljivim u čitavom svijetu jesu njegov Parlament i najpoznatiji sat - Big Ben, odnosno pravim nazivom The Great Clock of Westminster. U neposrednoj blizini nalaze se Westminster Abbey, crkva u kojoj su krunjeni gotovo svi engleski kraljevi i kraljice. Najlakši način kako vidjeti prelijepe građevine jest poći na obalu rijeke Temze, na građevinu London Eye. Na najvećem londonskom trgu Trafalgar Square nalazi se Nacionalna galerija, koja uz British Museum, Tate i Madame Tussauds, čini glavni muzejski četverokut. Tower of London, zanimljiv je po tome što se s njega vidi sva sila londonskih nebodera. Također nekad je tu bio zatvor u kojem su bile smještene velike engleske povijesne ličnosti, a danas jedan od glavnih kraljičinih dvoraca i mjesto gdje se čuvaju njezini dragulji.

Druga dva poznata dvorca su Windsor i Buckingham palace. Kada Big Ben otkuca 4 p.m. (16h) ne zaboravite da je vrijeme za engleski čaj.

“You can never get a cup of tea large enough or a book long enough to suit me.” – C.S.Lewis

“Svi putevi vode u Rim.”

Rim je jedan od najljepših gradova svijeta, a njegova povijest vjerojatno je najbogatija i najburnija od svih. Svi znamo priču o Romulu i Remu i o tome kako je nastao ovaj grad na 7 brežuljaka. No, jeste li znali da u Rimu postoji više od 900 crkava?!

Iznenadjenjima tu nije kraj. U Rim se najčešće stiže zrakoplovom ili vlakom, a ako se odlučite za vlak, budite spremni upoznati Termini, jedan od najvećih željezničkih kolodvora u Europi. Kažu da svi putevi vode u Rim, ali u Rimu svi putevi vode na Termini, glavno gradsko prometno čvorište. Od već spomenutih 900 crkava u gradu, najpoznatije su Santa Maria Maggiore, San Paolo fuori le Mura, Santa Maria in Trastevere, Santa Croce in Gerusalemme i San Lorenzo fuori le Mura.

Ono čega u Rimu uza sve te povijesne znamenitosti ne nedostaje jesu i fontane. Posvuda su i ima ih skoro 280. Najpoznatije su Fontana di Trevi, Fontana di Nettuno i Fontana dei Fiumi. Unutar Rima nalazi se Vatikan, najmanja država, koji je suvereni teritorij Svete Stolice.

Brandenburškavrata, Opera, Katedrala sv. Hedwige. Naravno Berlin.

Ako neki europski grad ima zanimljivu priču, onda je to Berlin. Prebogata povijest, prepuna preokreta, uspona i padova, slave i poniženja, kao da izvire iza svakoga ugla.

No, Berlin je mnogo više od povijesnih ostataka, to je grad gdje su arhitekti dobili maksimalnu slobodu u obnovi. Njemačka metropola danas je tako jedan od najzбудljivijih europskih gradova. Monumentalne građevine privlače svojim izgledom i 'pričom', gradi se i obnavlja na sve strane, shopping je odličan i raznovrstan, a noćni život jedan od najboljih na Starom kontinentu – sasvim dovoljno da vam Berlin ostane u nezaboravnom sjećanju! U drugoj polovici 18. stoljeća otvorena je i avenija 'Unter den Linden' (Pod lipama), današnja žila kucavica Berlina.

Izdvojit ćemo i Mercedesovu pokaznu prodavaonicu, u kojoj možete pogledati neke od slavni modela iz prošlosti, ali i sjesti u najnovije modele proizvođača iz Stuttgarta, a blizu je i 'Nivea Haus', jedna od samo tri Niveine trgovine takve vrste.

Sve u svemu: "VielSpaß."

Piše: Muhamed Tucaković

DubStep

Dubstep je žanr elektronske muzike nastao u Londonu početkom 2000. godine. Zanimljivo je to što je uspio da se probije na globalni nivo bez pomoći nekog poštovanog muzičkog autoriteta, uz to odbijajući dotadašnje muzičke kanone ...

Ovo su karakteristike underground scene, a kada žanr postane popularan kod šire publike pogotovo kada je u pitanju globalna popularnost te karakteristike se gube i dobija se samo još jedna vrsta potrošne robe. Čar dubstepa jeste u tome što je dostigao globalno priznanje i u isto vreme uspio da zadrži odlike underground scene. Dubstep definiše mračno raspoloženje i rijetki prorijeđeni ritmovi sa naglaskom na bass koji ujedno pružaju ritmičku podršku i melodiju.

Što se tiče tehničkog dijela dubstep obuhvata veoma širok spektar sjedinjenih muzičkih žanrova, ali postoji nekoliko karakteristika koje definišu ovaj novi muzički pravac, a glavna karakteristika je da su dubstep ritmovi obično syncopated, što znači da su neočekivani odnosno da se u datoj minutaži gdje se očekuje zatišje, ili normalan tok ritma, pojavljuje stresan moment i obrnuto, kada je stresan bit nastupa primirje, ili potpuna tišina.

DUB STEP

Dubstep je fizičko iskustvo, bass dopire do samih kostiju, a njegov globalni i nacionalni potencijal ogleda se u tome što ne postoji jezička barijera. Svaka muzika vuče korijene sa određenog područja (Jamajčanski dub, Čikago-house, Detroit techno, Bronx-hip-hop, Uk-rave, Rio-funk, Israel-trance...) i oni se u dubstepu svi spajaju u cjelinu.

Dubstep počinje da okupira jedinstvenu teritoriju na kojoj istovremeno priznaje raznoliku paletu zvukova prepoznatu u već postojećim žanrovima. Kao što Rusko jedan od najboljih dubstep DJ-eva naglašava: Svi pravci koji su uticali na razvoj dubstepa su u jednoj prostoriji i on ih ne razgranjuje u podžanrove, već ih sve zajedno obuhvata. Pored toga što su DJ-evi ostalih elektronskih i ne samo elektronskih žanrova počeli da uključuju dubstep u svoja izdanja, učešće dubstepa može se primijetiti u multimedijalnim događajima. Najbolja stvar kod dubstep muzike možda i jeste u njenom konstantnom definisanju sebe same. Dubstep ignoriše širok opseg pretpostavki i ideologija vezanih za tehnologiju, muzičare i autorska prava, a prihvata historiju, socijalne promjene i kulturni kontinuitet.

Daje odgovor na pitanje kako su elektronske tehnologije oblikovale popularnu muziku i kulturu posljednjih 50 godina. Zbog toga predstavlja vrlo značajan trenutak u razvoju popularne kulture i njenog uticaja na društvo, koji bi trebalo detaljnije ispitati. Fascinantno je to što se po medijima raširio vrlo brzo, prije svega probijajući svoj put kroz prašumu blogova i foruma, medija nekontrolisanih od strane bilo kog kulturnog, umjetničkog, ili biznis autoriteta. Priča je potekla iz naroda i došla do tog istog naroda uz blagu pomoć budnijih 'pravih' medija. Ako uspije da ostane otvoren, i ako uspije da prihvati sve različitosti očekuje ga svijetla i zdrava budućnost.

Piše: **Haris Čekro**

Pogledajte najnovije filmske hitove

A DARK TRUTH

Ljubitelji akcionih trilera će svakako znati da cijene film "A Dark Truth" koji je udružio talentovanog režisera Damian Lee-a i poznate holivudske glumce Andi Garsiju, Evu Longoriju i Foresta Vitakera.

Film prati život bivšeg tajnog agenta CIA-e koji se nije penzionisao da bi nastavio da živi mirnim i anonimnim životom, već je postao voditelj večernje TV emisije u kojoj raspravlja o politici.

Nažalost njegov plan o mirnom životu se prekida kada biva unajmljen da pomogne otkriti neke od planova zle korporacije koja je pokušala da sakrije od javnosti masakr u afričkom selu koji je sama počinila.

DON JON

John Martelo (Joseph Gordon – Levitt) je snažan, zgodan i pouzdan momak. Prijatelji ga zovu Don John zbog toga što svakog vikenda osvoji novu djevojku, ali ni one najbolje nisu za njega toliko interesantne koliko mi zadovoljstvo pričinjava gledanje pornografije. Barbara Šugerman (Scarlett Johanson) je pametna, lijepa i pomalo staromodna djevojka. Odrasla je na romantičnim holivudskim filmovima i odlučna je u namjeri da nađe svog princa „sa kojim će odjahati u suton“. Njihova veza se pretvara u moderni sukob polova i stavova zasnovanih na lažnim fantazijama. Ovu komediju je režirao Joseph Gordon _ Levitt , koji je ujedno i glavni glumac . Komedija se počela prikazivati 31. oktobra 2013. godine.

ELYSIUM

Radnja filma je smještena u daleku budućnost, u 2159. godinu. Na svijetu postoje dvije klase ljudi: bogati koji žive na svemirskoj stanici Elysium, i ostatak čovječanstva koji živi na prenapučenju i uništenoj Zemlji.

Sekretarica Rhodes nemilosrdno sprovodi zakone protiv imigranata, kako bi očuvala luksuzni način života stanovnika svemirske stanice. Matt Damon koji igra ulogu Maxa, pristaje izvršiti misiju čiji je cilj izjednačavanje klasa.

Piše: **Ivana Matić**

“Voda za slonove”, by Sara Gruen

Jacob Jankowski napustio je svoj dotadašnji život, uskočio u prvi vlak koji je prolazio mjestom i dospio ravno u svijet čudaka i izopćenika, a njegov novi dom – Cirkus braće Benzini – istodobno će postati njegov spas i pakao na zemlji ...

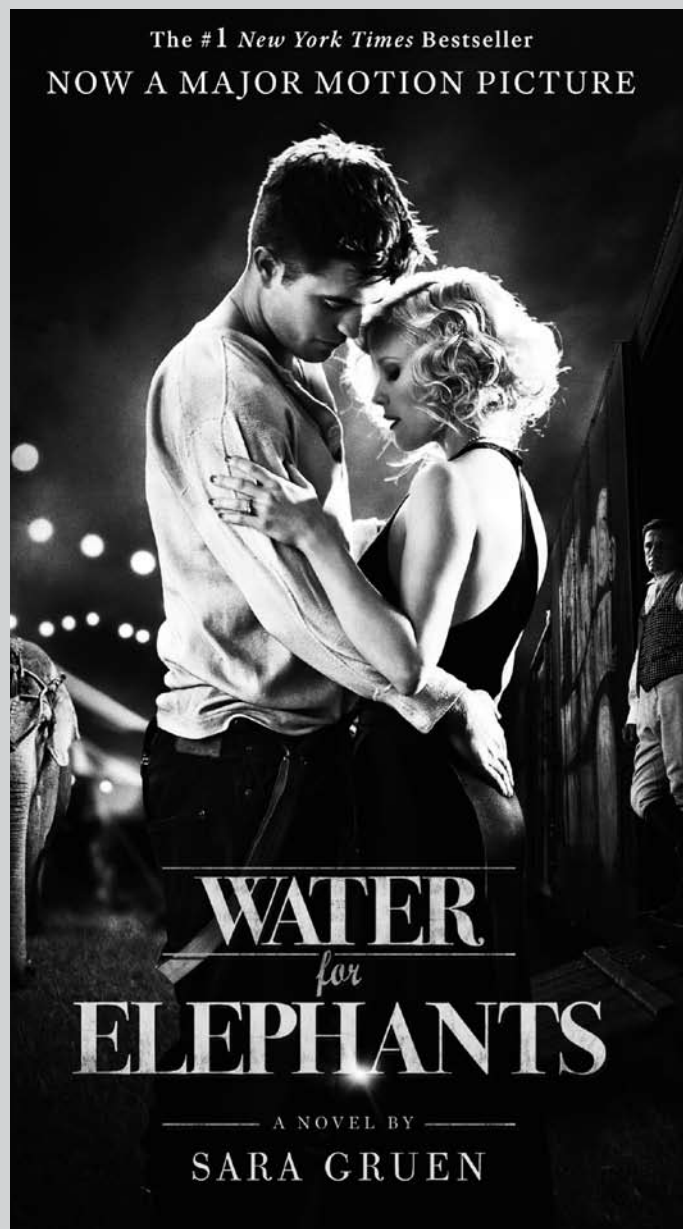
Za studenta veterinarskog fakulteta, na korak do diplome, posao u cirkusu naći će se bez problema, ali preživjeti tijekom američke Velike depresije, gostujući svaki dan u drugom gradu, neće biti jednostavno.

Kroz njegovu brigu za životinje, jedna članica cirkusa posebno će mu prirasti srcu – slonica Rosie, koju zbog njezina odbijanja bilo kakvog oblika suradnje s ljudima, dotad nitko nije uspio dresirati. No zbog svoje osjećajnosti i dobrote, Jacob će se naći na meti nasilnog i okrutnog dresera životinja, Augusta.

Problemi s Augustom postat će još veći kada se zaljubi u njegovu prekrasnu ženu, Marlenu, koja je također bezbroj puta iskusila snagu bijesa svojeg supruga. Veza koju će uspostaviti Jacob, Marlena i Rosie bit će prepuna ljubavi i povjerenja te će naposljetku postati njihova jedina nada za opstanak.

Sara Gruen ispisala je čarobne stranice o prljavom, okrutnom, čudesnom cirkuskom svijetu koji nastanjuju čudaci svih vrsta, ali i neke od najfascinantnijih osoba o kojima smo ikada imali prilike čitati.

Roman dobitnik nagrade “BookBrowse Diamond” za najpopularniju knjigu i nominiran za nagradu “Quill”, proveo je dvanaest tjedana na listi najprodavanijih naslova časopisa “New York Times” i šezdeset tjedana na top-listi “Publishers Weeklyja”, “Voda za slonove” roman je neponovljive atmosfere koji će jednom zauvijek odgovoriti na pitanje koje se svakome, barem jedanput u životu, motalo po glavi: Kako bi bilo pobjeći s cirkusom?

Piše: **Ramo Đono**

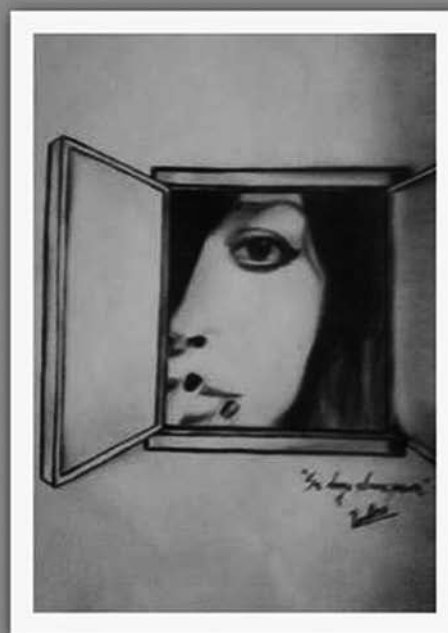
Realistično crtanje - slikanje

Artwork

"Sreća"

model: Ella Turković

"Sa druge strane prozora"

Ramo Đono

Od samih početaka, čovjek je težio tome da što vjerodostojnije predstavi ono što vidi u prirodi. Krenuvši sa, pretpostavlja se, pećinskim crtežima, on je želio da ono što smatra realnošću prikaže pomoću crteža, ili slike.

Ispočetka su to bili veoma jednostavni prikazi lova na mamute i vremenom su želje i realne predstave odmicala u idealiziranje.

Zajedničko svemu tome je bilo usavršavanje vještine crtanja, slikanja, oblikovanja i sl.

Kada je dobio malo "bolji" pribor za svoje radove, čovjek se okrenuo ka što stvarnijem prikazivanju stvari u estetskom smislu.

Crteži i slike su postajali sve realističniji i postajali su predmet divljenja.

Početak u realističnom crtanju ili slikanju možemo naći možda i u vrijeme Isusa Krista, ali masovni i vjerodostojni tragovi nalaze se u srednjovjekovnom periodu.

Geniji poput Mikelandela i Da Vinčija bili su pravi pioniri slikarstva i svojim nevjerovatnim talentom su postavili neke od baza izrade estetski kvalitetnog portreta.

Danas je to sve popularnije i sasvim normalno iako određeni broj ljudi za to nije čuo. Naziva se realizam, ili čak u nekim slučajevima hiperrealizam. Umjetnici provode sate i sate (čak i do 300 sati) usavršavajući svoja djela. Neki od umjetnika koje Vam preporučujem su: Kelvin Okafor (olovka), Igor Kazarin (suha četka) i umjetnik pod pseudonimom 'Hyperrealismus'.

Piše: **Ahmet Buzaljko**

Kaže otac Perici:

- Perice, daj mi đaćku knjižicu!
- Ne mogu, pozajmio sam Jovici da uplaši roditelje!

Pita Perica mamu:

- Mama, jel ima nešto slatko?
- Ima sine slatkog kupusa.

Šetali Mujo, talijan i amerikanac pustinjom. I najednom vide jezerce, a u njemu zlatna ribica. Uzmu zlatnu ribicu i kaže im ribica:

- Vratite me natrag u jezero i ispuniti ću vam svakom po jednu želju.

I vrate je oni u jezero i kaže amerikanac svoju prvu želju:

- Ja bih kući.

I vrati se kući. Zaželi talijan svoju želju:

- I ja bih kući.

I vrati se kući. I red Muju da kaže svoju želju:

- A meni je dosadno... ajde ti meni vrati onu dvojicu.

Naleti čovjek na policajca i pita ga:

- Izvinite, je l' znate koji je datum?

Policajac će:

- Kako da znam kad se svaki dan mijenja?!

Pita učiteljica djecu u školi da li znaju šta je to gorila.

Javlja se jedan dječak i kaže:

- To je životinja i ona živi u zoološkom vrtu.

Javlja se drugi dječak i kaže:

- Učiteljice, moj tata je biznismen i njega čuvaju gorile

I na kraju se javlja mali Perica i kaže:

- Učiteljice, kod mene jednom nestala struja i moja majka upalila svjeću i ona je gorila!!!

Došao srbijanac u dalmatinsku konobu i kaže:

- Konobare, ja bi pivo!

- Pa pivaj, ko ti brani?

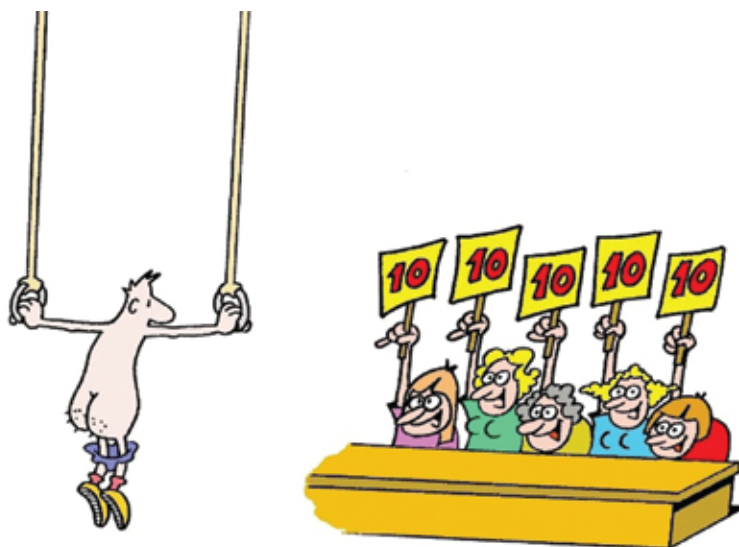
Kako se zove medvjed koji zna kung fu?

- Griz Li

Kaze Federer Nadal:
- Ja sam za tebe bog!
A Nadal ce na to:
- A ja sam za tebe
Novak Đoković!

Idu dva penzionera prema parku i
kaže jedan:
- je li, jesi ti ponio hljeb za
golubove?
- jao, nisam!
- ma nema veze,
ješćemo ih bez hljeba!

Jeste li znali?

Piše: Ahmet Buzaljko

... da ljudsko srce stvara toliki pritisak u tijelu dok pumpa da može izbaciti mlaz krvi više od 9 metara?

... da svaka kap morske vode sadržava približno milijardu atoma zlata?

... da termite rade 24 sata dnevno, i uopće ne spavaju?

... da su drevni Sumerani izumili kotač 3500 godina prije Krista?

... da komarci imaju zube?

... je najjači mišić u ljudskom tijelu jezik?

da alkoholna pića sadrže svih 13 minerala neophodnih za ljudski život?

